

денъ ще бжде нещастенъ; ако единъ денъ е здравъ, на другия денъ ще бжде боленъ; ако единъ денъ е ученъ, на другия денъ ще бжде невежа; ако единъ денъ се чувствува младъ, на другия денъ ще бжде старъ. Страшно е положението на стария човѣкъ, или на онзи, който преждевременно е остарѣлъ. Като остарѣе, човѣкъ не вижда и не чува добре и се занимава съ минали работи. Той разправя за своето детинство, за своитѣ родители и роднини, за своитѣ другари. За него нѣма нищо ново. При това положение той очаква да се подмлади по нѣкакъвъ начинъ. Човѣкъ не може да се подмлади, ако любовта не го посети. Любовта подмладява човѣка. Тя го прави безсмъртенъ. Тя внася въ него всички възможности за постижения. Нѣма ли любовъ въ себе си, човѣкъ нищо не може да направи. Безъ любовъ той само премѣства нѣщата. Ако е художникъ, той цапа върху платното, но не рисува. Истински художникъ е този, който има любовъ въ себе си. Истински скулпторъ е този, който има любовъ въ себе си. Нѣма ли любовъ, той само мачка калъта, безъ да я вае.

Като не разбиратъ закона на любовта, хората се разочароватъ едни отъ други, казватъ, че свѣтътъ е лошъ, че хората сж лоши. Лошавината на хората е външната имъ страна. Лошавината е калъта на живота, но тя още не представя истинския животъ. И водата, колкото да е ценна, каля улицитѣ, кжщитѣ, хората, но това не е единственото ѝ свой-